

Doktor Hnízdl: Covidizmus, teď ukrajinizmus. Někdo to vzal pevně do ruky

- CZ24 News | 18. dubna 2023

ČESKO: Ministryně Černochová, premiér Fiala i prezident Pavel jsou hluboce přesvědčení, že podporou války proti Rusku páchají dobro. Za každou cenu. Nic nového pod sluncem. „Vybíjení národů ve jménu kříže, půlměsíce, Boha, Alláha, upalování čarodějnic... Zajímalo někoho, že to není správné? Bůh to žádal, strana to žádala, doba to žádala, situace to žádá. Nelze jinak,“ říká pro ParlamentníListy.cz psychosomatik a publicista Jan Hnízdl a dodává, že ho v leccems inspirovaly komentáře nicků Zdeno Gatto a Guru Bayo.

Když jsem slyšel v pořadu 360° na CNN Prima NEWS vyjádření šéfredaktora Týdeníku Echo Dalibora Balšínska, že reakce ministryně obrany Jany Černochové na výrok zlatého olympionika Davida Svobody byla nepřiměřená a teatrální a že jí zřejmě chybí „elementární lidské pochopení, že někdo může mít jiný názor,“ vzpomněl jsem si na vaše slova, že se psychopati často dostávají na místa, kde mohou škodit nejvíce. Přiznám se, že jsem je vztahoval jenom k pánům. Platí i pro dámy?

Knížka, kterou jsme napsali s Michalem Trískou **Všichni jsou psychopati** jenom já jsem letadlo, je čím dál aktuálnější. Jsme v obklíčení psychopaty. Psychopatie není nemoc, ale postižení. Ti lidé jsou inteligentní, pracovití, jazykově vybavení, schopní. Na druhou stranu bezohlední, bezcitní, arogantní, mstiví, všeho schopní. Jejich postižení většinou pramení ze vztahů původní rodiny. V dětství nepoznali lásku, v dospělosti ji neumějí ani dát ani přijmou. V původní rodině nefungovaly vztahy, oni je neumějí ani navázat, ani rozvíjet. Jsou to charakterově invalidé. To se týká jak mužů, tak žen. Do vedoucích funkcí se nedostávají náhodou. Jsou součástí bezohledného, bezcitného a dravého společenského systému, který je přitahuje a oni jej potvrzují. Poslušně plní zadání korporátních superpsychopatů, jsou loutkami globálního scénáře. Psychiatr Robert Hare píše v knize Hadi v oblecích, že mezi vysokými manažery a politiky je mnohem větší procento nebezpečných psychopatů než mezi vězni ve federálních věznicích USA. Zatím marně pátrám, kdo z naší vlády do této kategorie nespadá. Neztrácím naději.

Zaregistroval jsem názor, že v případě osob s psychopatií se ani nejedná o lidi. Proč by se na takto postižené jedince mělo tímto způsobem pohlížet?

Soucit, stud, empatie, zodpovědnost, ohleduplnost, smysl pro spolupráci... jsou vlastnosti, které dělají člověka lidským. Psychopat je nemá. Je ne-lidský, zruďný, podle některých psychiatrů jiný živočišný druh. Psychopatie se nedá léčit léky ani operovat, je to těžká osobnostní porucha - poškozený hardware. Psychopat je přesvědčený o tom, že žádnou terapii nepotřebuje, že je v pořádku, divní jsou ostatní. Postižené je potřeba umět identifikovat (naše vláda je skvělý studijní materiál), vyhnout se jim, nevolit je. Jakmile se zmocní politické funkce a moci - je zle. Když mohou uškodit, tak uškodí. Nikdy se neomluví, nikdy neodstoupí! To si zapamatujte! Historie se opakuje. Milouš Jakeš, Gustáv Husák, Jiřina Švorcová a další byli do své smrti přesvědčeni, že páchali dobro. Nikdo a nic nemohlo jejich víru zlomit. Ministři zdravotnictví Vojtěch, Blatný, Válek, profesori Flégr, Konvalinka, Hořejší, Maďar, Prymula, doktor Kubek a další byli pevně přesvědčeni, že bojem proti covidu páchají dobro. Statistiky, důkazy... vše bylo v jejich očích propagandou a lží. Jejich víra byla nezdolná.

O konání jakého dobra jsou přesvědčeny nynější české politické elity?

Ministryně Černochová, premiér Fiala, prezident Pavel... jsou hluboce přesvědčení, že podporou války proti Rusku páchají dobro. Za každou cenu. Nihil sub sole novum, nic nového pod sluncem. Vybíjení národů ve jménu kříže, půlměsíce, Boha, Alláha, upalování čarodějnic... Zajímalo někoho, že to není správné? Bůh to žádal, strana to žádala, doba to žádala, situace to žádá. Nelze jinak. Liberálně demokratické principy naší společnosti jsou jen hrou v rukou bezohledných a bezcitných psychopatů, kteří jsou pod záminkou falešných ideálů a morálky schopni zničit tento svět a sebe s ním. Lidstvo se duchovně nepoučilo. Dokáže ovládat špičkové technologie. Ty se ale současně stávají nástrojem jeho záhuby. Médii šířená propaganda, která místo pravdy, lásky a spravedlnosti vyznává princip kolektivní viny, nenávisti a msty, místo míru volá po zbrojení a válce, vede k vytvoření oblundné mašinérie bezpráví. Uráží, ponižuje a trestá ty odvážné, kteří si dovolí vystoupit z řady a sdělit vlastní názor. Jako olympionik David Svoboda, vakcinolog profesor Beran, děkan Miroslav Ševčík a další.

Vraťme se k ministryni Černochové. Ta se pochlubila tím, jak se zlatým olympionikem zacvičila, když si ho pozvala na kobereček. Davidu Svobodovi ukázala fotografie 200 padlých ukrajinských olympioniků, přikázala mu, že s ní pojede za ukrajinskými vojáky na Libavou, aby si vyslechl jejich příběhy, musel se opakovaně omluvit, vzdát se funkce v čele Komise sportovců Českého olympijského výboru a ještě dostal důtku. Slušné tresty, co říkáte? Nebo spíš pokus o ponížení?

„První obětí každého válečného konfliktu je pravda,“ řekl mimo jiné David Svoboda. Tu větu tesat do kamene. Skoro tři roky jsme byli vystaveni brutální propagandistické kampani – covidizmu. Za příčinu všeho zla byl označen covid, jediným možným řešením jeho úplné zničení vakcínou. Kdo nenasadil respirátor, dovolil si zpochybnit testy, lockdowny, očkování... byl označen za popírače, odpírače, antiwaxera, vraha seniorů. Pro potvrzení správnosti covidizmu nás média bombardovala fotkami mrtvol, hromadných hrobů – údajných obětí covidu. Jak se později ukázalo ministerstvo zdravotnictví pro kampaň použilo fotky pacientů, kteří obětí covidu nebyli. Výsledek: rozvrácené zdravotnictví, školství, kultura, právo, ekonomika, mezilidské vztahy....

Jak se teď ukazuje, naprostá většina proticovidových opatření byla nezákonná, neúčinná, poškozující. Nikdo se neomluví. Nikdo nenesl zodpovědnost. Všichni činili v „dobré víře“. Na covidu si psychopati vyzkoušeli, co si lidé nechají líbit. Když opadl strach z viru, nahradila ho válka na Ukrajině. V grafice médií stačilo škrtnou (vi) nechat Rus. Za všechno zlo může Rus. Je potřeba ho zničit, jediným řešením jsou zbraně. Covidizmus vystřídala jiná fanatická víra – ukrajinizmus. Kdo nevyvěsil ukrajinskou vlajku, nepodporoval válku proti Rusku, zpochybnil jediné možné řešení – zbraně, byl označen za dezoláta, putinovce, chcemíra. Pro potvrzení správnosti ukrajinizmu nás média bombardují fotkami mrtvých Ukrajinců, podřezávání hlav...

Stejně postupovala i Jana Černochová, která vytáhla ze šuplíku fotky a z pozice nadřazenosti přinutila olympijského vítěze z Londýna se na ně dívat. Na tuto situaci se hodí jak ulitá definice šikany coby agresivního jednání, uskutečňované s cílem získat pocit převahy, namířené proti jednotlivci, který se nemůže situaci vyhnout nebo se bránit. Co myslíte?

David Svoboda si dovolil sdělit vlastní názor. Ministryně obrany ho za to před nastoupenou jednotkou pro výstrahu odstřelila. Je chladná, bezohledná, bezcitná, arogantní, zbraněmi harašící, mužům velící a mužům se mstící. Takové chování signalizuje emoční zranění. Volba silového resortu, mužské koníčky a mužské prožívání života – kariéra na prvním místě – často naznačují problém s otcem. Mužům se chce zalíbit, vyrovnat se jim, současně k nim cítí pohrdání a nenávisť. Tato rozpolcenost jí znemožňuje prožívat kvalitní partnerský vztah, vede k samotě, a tím pádem i bezdětnosti. Hektické pracovní – bojové – nasazení její samotu zaplňuje, pomáhá zapomenout na emoční bolest, na opuštěnost, na to, že není milována. Vnější válečnické projevy jsou odrazem její války vnitřní. Ta se

ale zbraněmi vyhrát nedá. Za svůj zpackaný život se proto mstí každému, kdo má to, co jí chybí: vnitřní mír, lásku a vztah.

Pokud vezmeme za bernou minci v úvodu zmíněné tvrzení, že mezi vysokými politiky je mnohem větší procento nebezpečných psychopatů než mezi vězni ve federálních věznicích USA, proč se k moci dostávají a proč nám vůbec vládnou?

Vládnou nám proto, že jim to dovolíme. Každý krok, který učiní, mají promyšlený a naprogramovaný. Tak, jak je neprogramováno naše myšlení a naše reakce. Globální psychopati, nadnárodní koncerny, dospěli k závěru, že naše civilizace tímto způsobem dál fungovat nemůže. Je nás mnoho, všichni se chtějí mít lépe, zdroje pitné vody a energie docházejí, státy mají astronomické dluhy, životní prostředí je zničené, mění se klima, probíhá hromadná migrace. Je naivní očekávat, že by mocní tohoto světa lidem sdělili: „Jsme přemnožení, zpovynaní, rozežraní... pojďme s tím v klidu a míru něco dělat.“ To nejde.

Proč by to sdělit nemohli? Ohrozilo by to jejich moc?

Lidé to ani slyšet nechtějí. Společnost je tvořená převážně poslušnými, poddajnými občany – ovčany. Stačí na ně zadupat, vystrašit je – covidem, Rusem a podobně – a začnou se chovat emocionálně, iracionálně. Poslušně nasadí respirátory, vyvěsí vlajky, nechají se zahrnat do chléva, izolovat, značkovat jako dobytek, navzájem se udávat, štvát proti sobě. S ovčany, tak jak je společnost vzdělává, vychovává a manipuluje s nimi, se domluvit nelze. Proto je potřeba pevné ruky – vůdce. A ovčané ho sami žádají. Jako řešení krize se v historii osvědčilo stádo rozeštvát, poštvát proti sobě. Chov se protřídil, vyčistil, bylo možné začít znovu. Vše postupuje podle staronového scénáře. Jen nejsme zvyklí na radikální řešení. A toto radikální řešení nepochybně je. Ovce jsou přemnožené, rozežrané, zpovynané, tlusté, líné, nemocné, neodbojné. Stádo je potřeba probrat. Svět se nezbálí, jak by se mohlo na první pohled zdát. To jen globální bača to vzal pevně do ruky. Stádu se dostává jen toho, co si zaslouží.

Zapadá do společenské atmosféry strachu se veřejně projevit i kauza děkana Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze Miroslava Ševčíka, který je dlouhodobě nepohodlný pro nynější mocné, a tak přišel po incidentu před Národním muzeem čas na jeho odstřel z funkce?

V kauze docenta Ševčíka je třeba oddělit dojmy a pojmy. Podle médií se měl účastnit protivládní demonstrace, což on odmítá. Ale i kdyby se jí účastnil, tak to se snad ještě smí. Měl být součástí davu, který se pokusil násilím proniknout do Národního muzea a odstranit ukrajinskou vlajku. To odmítá. Sám tvrdí, a svědci potvrdili, že se snažil pomoci zraněnému. Na videu je zřejmé, že na policii neútočí, naopak policie zaklekla na něj. Miroslav Ševčík se netají kritikou vlády, je výstřední, viditelný. Nikdo ale nedoložil, že by se dopustil něčeho protizákonného, neetického. Jako člen akademické obce by ale měl držet ústa a krok. Nedrží. Když jsem četl, že studenti podepisují petici za jeho odvolání, vybavila se mi hláška filmu Dědictví aneb kurvahošigutntag: „Nová doba! Host vyhazuje vrchního!“ Nová doba! Studenti odvolávají děkana! Jen na základě mediální konstrukce. Bez znalosti faktů.

Svou polívčičku si přihrála i Česká spořitelna, která zkusila vydírat Vysokou školu ekonomickou, že ji přestane sponzorovat, pokud Miroslava Ševčíka z pozice děkana neodvolá. Po vlně nevole couvla s tím, že bude v podpoře pokračovat i v případě neodvolání. Má akademická svoboda šanci proti tlaku peněz?

Česká spořitelna jen přilila oleje do ohně. Soukromá firma má právo sponzorovat, koho chce. Sponzorský dar by ale neměl být podmíněný nějakým názorem či chováním, zneužitelný k

manipulaci. Vysoká škola by měla být ekonomicky soběstačná, nezávislá na sponzorském daru. Schopná uhájit akademickou svobodu a svobodu slova před tlakem peněz.

„Zneužívání autority, ponižování a ovládání jiných lidí, dodává zlu živiny, slepá poslušnost a lhostejná víra v donucovací pravidla může vést k proměně mírumilovných demokracií v totalitní diktatury,“ napsal norský kriminalista a publicista Jørn Lier Horst. Přesně to se u nás děje...

[ZDROJ](#)